

hovedet er muligt for Tiden at fremme noget. Jeg glædede mig imidlertid over disse Udtalelser fra de to ærede Medlemmer, og jeg haaber, at de nu ville bidrage til, at Flertallet i Finansudvalget sætter al Kraft ind paa at føre disse Sager frem. At de ville blive støttede paa enhver Maade fra os, som ere Meningsfæller med de Herrer, der have bragt Forslaget frem her i Salen, behøver man jo ikke at spille mange Ord paa at udvikle. Jeg skal endnu engang anbefale Ændringsforslag Nr. 140. Jeg tror, at ved at give den, skabe vi ved en lille beskedne Udgift en Række smukke Fester rundt omkring i Landet og opfylde noget, der for mig staaer som en virkelig Æresforpligtelse for den danske Stat, nemlig at vise de svenske og norske frivillige fra den Tid den Erkendtlighed, der ligger i, at Staten optræder som Vært for dem.

R. Nielsen: Det var en Udtalelse af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage), som fik mig til at forlange Ordet. Han udtalte sin Anerkendelse af, at jeg efter hans Mening havde givet en Opfattelse af Fædrelandskærligheden og dens Betydning i vort Folkelivs Udvikling min Tilslutning, og det er rigtigt. Men saa føjede han til, at det var smerteligt for ham ved Siden af fra mig at høre stærke og fordømmende Ord om Militarismen. Jeg vil dertil sige, at der er næppe noget, der har været smerteligere for danske Mænd i den sidste Menneskealder, netop for Mænd, der elske deres Fædreland og ere villige til at ofre for det baade Penge og Blod, Livet med, end netop det, at man har gjort denne Sag til en Partisag, og at man ikke har skyet at gaa uden for det, der efter vor Opfattelse er Lovens fastsatte Grænse. Vi mene med en af vore Digtere, at naar vi holde os inden for Lovens Hegn, saa er der ingen Ting i Vejen, og jeg haaber, at det ærede Medlem maa kunne forstaa, at det Slag, som her er slaaet mod fædrelandssindede Mænd, er af en saadan Betydning, at det ville vi sent kunne glemme, ja, vi ville vist aldrig kunne glemme det, aldrig komme helt bort fra det. Det ærede Medlem skulde hellere være taknemmelig for, at man trods dette dog ikke har glemt, at der er

noget dybere og ædlere end Partivæsenet, der holder sammen, og for, at man under alt dette har kunnet bevare sin Kærlighed til Fædrelandet og sin Offervillighed til at værne det. Jeg har personlig staaet som Medlem af de danske Skytteforeninger fra 1866 til Dato, altsaa nu i over en Menneskealder, dels som praktisk Skytte og dels som Leder i den Egn, hvor jeg har opholdt mig i den Tid, og det har jo, som De alle vide, været saa, at denne Bevægelse fødtes som en naturlig Følge af den dybe Følelse, der laa over Folket, da vi laa slagne efter 1864. Skønt naturligvis gennem den Menneskealder, der er gaaet siden, mangt og meget har ændret sig, er det dog sikkert nok, at Skytteforeningerne blomstre stærkere nu end nogen Sinde tidligere. Og hvad er det, der ligger til Grund for det? Det er igen det samme, det er den dybe Forstaaelse af, at naar det kommer til Stykket, ville vi værne vort Land. Men vi ville have Værnet rejst paa lovlig Vis. Det er, siden vi nu en Gang ere komne ind herpaa, i Anledning af, at jeg har tilladt mig at nævne Militarismen, at vi ville være i Stand til for Pengesummer, der er mindre end dem, vi nu ofre, at kunne skabe et Værn, der er betydelig stærkere end det, vi nu have. Men det kan kun ske, naar man kommer dertil, at de Myndigheder, der staa i Spidsen for Ledelsen, ogsaa staa i et saadant Forstaaelsesforhold til de lovgivende Forsamlinger, og særlig til det folkevalgte Kammer, at de fuldt ud forstaa hinanden og kunne arbejde sammen med det fælles Maal for Øje. Det er en fejlagtig Opfattelse, naar det ærede Medlem antyder, at der nu til Dags ikke skulde være andre, der ville værne deres Land, end de, der ere Tilhængere af den nuværende Militærordning. Jo, der er, og før de, der have den Opfattelse, lære at se, at det er Tilfældet, naa vi ikke nogen lykkelig Ordning af vort Forsvarsvæsen. Det er nu min Opfattelse af den Ting. — Lige over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil jeg sige, at naar han takkede mig for den Tilslutning, jeg havde givet hans Omtale af de gamle Krigere, saa siger jeg Tak, i lige Maade, thi jeg har jo været Medforslagsstiller af dette